

2

únor 1965 - ročník 11

ODBORNÝ ČASOPIS PRO PRACOVNÍKY V KVASNÝCH PRŮMYSLECH

Vločkovanie pivovarských kvasienek

ANNA KOCKOVÁ-KRATOCHVÍLOVÁ,

Československá akadémia vied, Chemický ústav SAV, Bratislava

883.12

Vločkovanie (flokulencia, samovoľná aglutinácia) má u spodných pivovarských kvasiniek veľký technologický význam a je preto jednou z najdôležitejších vlastností druhu *Saccharomyces carlsbergensis Hansen* [1]. Vločkovanie vo zmysle samovoľnej aglutinácie treba rozlišovať od tvorenia kričkovitých vločiek, vznikajúcich u vrchných kvasiniek tak, že sa dcérske bunky od materských p.i. pucaní neoddelujú a celá takto vytvorená vločka je vynášaná vyvíjajúcim sa kysličníkom uhličitým k povrchu kvasnej tekutiny, na ktorej sa tvorí hustejsia vrstva. U spodného kvasenia sa druhotne zhlučujú jednotlivé už dozrelé bunky. Preto nevločkujú v štadiu najbujnejšieho pučania, ale až ku koncu kvasného procesu. Zhlučovanie buniek vo väčšie vločky je tu preto úkazom opáčnym, pretože zhlučky baniek svojou vähou klesajú, ku dnú nádob s kvasnou tekutinou, ktorá zatiaľ znížila svoju mernú hmotu od kvasením extraktu. Tak nastáva usadzovanie, sedimentácia. Vločkovanie aj usadzovanie kvasiniek bolo preto vždy v technológii kvasenia predmetom štúdia, pretože je dôležité, aby začalo vo vhodnej dobe a nadobudlo správnych rozmerov. Kvasinky nesedimentujúce by dávali pivo „prázne“ a ľahko filtrovatelné, kvasinky priliš skoro sa usadzujúce by nedokončili kvasný proces, pivo by ostávalo neprekvasené, dokvasovanie by viazlo, snadno by dochádzalo ku kontaminovaniu atď. Na základe tejto úvahy rozlišujú niektorí pracovníci dva typy kvasiniek [2], druhí, ako napr. *Gilliland* [3] až štyri:

I. trieda kvasiniek: Nevločkujú.

II. trieda kvasiniek: Vločkujú až na konci kvasného procesu.

III. trieda kvasiniek: Vločkujú sice na konci kvasného procesu, ale nasledovane prudko sedimentujú a všetky bunky sa rázom usadia.

IV. trieda kvasiniek: Kvasinky vločkujú skoro, takže dcérske bunky sa ani nestavia oddelovať a predčasne sedimentujú.

Ododávna sa pripisovala schopnosť vločkovat-

kmeňom, rasám, varietám. Iba v poslednej dobe sa však tato skúsenosť vedecky formuluje tým, že sa vločkovanie pokladá za vlastnosť dedičnú. Je pokaľaná za vlastnosť dominantnú — F (flocculence) a „prachovitosť“ za vlastnosť recessívnu — f. To však nijako nehovorí proti skutočnosti, že existuje veľký počet rôznych chemických, fyzikálno-chemických a fyzikálnych činiteľov, ktoré vločkovitosť zvyšujú alebo vyvolávajú odvločkovanie [1, 4]. Tak je známy účinok vysokomolekulárnych substancií zo sladu [5, 6], vplyv viacmocných katiónov [7, 8, 9], rôznych aniónov, napr. fosfátov, viazaných k povrchovým vrstvám bunkových blán [10], alkoholov [11], povrchového napätia, pH prostredia [10], hodnoty elektrického náboja na povrchu buniek [1, 12, 13, 14, 15, 16, 17], prítomnosti komplexov manan-fosfolipid-proteinových v povrchových vrstvách blán [18, 19], atď. Naproti tomu sú známe aj vplyvy a okolnosti, ktoré vločkovanie potláčajú, ako je prítomnosť niektorých cukrov v prostredí, maltózy a manózy [20, 21], enzymov, rozpúšťajúcich polysacharido-lipidicko-bielkovinné komplexy, ako je papain, trypsin, lipáza alebo enzymový komplex zo slimákov [22].

Zaujímavé je, že viacero štúdií v tejto oblasti ako spodné pivovarské kvasinky *Sacch. carlsbergensis* si vynutili kmene *Sacch. cerevisiae*, v niektorých krajinách ešte používané k výrobe piva. U *Sacch. carlsbergensis* je väčšinu tak dobre vyvinutá schopnosť vločkovať a usadzovať sa, takže výber prachového kmeňa robí často ľahkosť. Aj keď sa nájde, v podmienkach spodného kvasenia túto vlastnosť ztráca a stáva sa opäť vločkujúcim. Niekedy sa *Sacch. cerevisiae*, používané ako produkčné kmene v pivovarstve šľachtia tak, aby sa u nich čo najviac poliačil oxydatívny metabolizmus a zvýraznil sa metabolizmus anoxydatívny [23, 24]. Okrem toho sa niekedy pracuje aj so zmesami kmeňov, ktoré majú rôznu schopnosť vločkovať [25]. *Chesters* [26] sa zaoberal rozborom schopnosti vločkovať vo vnútri kmeňa *Sacch. cerevisiae*. Izoloval kultúry z jednobunkových kolónií a zistil, že javia značnú variabilitu v schopnosti sedimentovať.

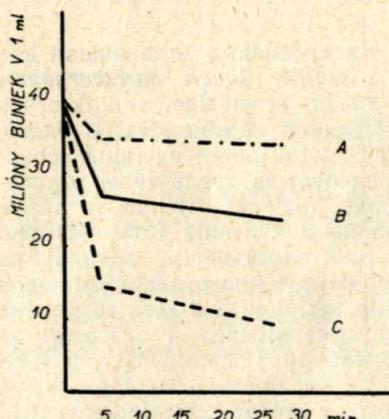
Jeffrey [25] sa zaoberal tiež otázkou zníženia vločkovitosti ($F \rightarrow f$) a zistil, že závisí na zvýšení teploty. Naproti tomu pri nízkej teplote rastú rýchlejšie kvasinky vločkujúce — F, ako prachové — f, a teda ich tendencia k vločkovaniu vzrásta. Pretože spodné pivovarské kvasinky patria k chladnomilným, pestovaným pri 5 až 9 °C, musí u nich proces vločkovania ísf smerom $f \rightarrow F$. Amaha a Takeuchi [28] sledovali potrebu vitamínov pre vločkovanie pri rôznych teplotách. Zistili, že všecky vločkujúce kvasinky pri nízkej teplote potrebujú inositol. Podobne Dunwell a spol. [29] zamerali svoje štúdium tiež na otázku vločkovania v súvislosti s prítomnosťou alebo chýbaním biotinu a kyseliny asparágovej v prostredí.

Z celkových doterajších znalostí o vločkovaní vidno, že technologické pomery pri vedení spodného kvasenia, hlavne nízka teplota, poskytujú kvasinkám najlepšie podmienky nielen k zachovaniu, ale aj k podpore schopnosti vločkovať. Tým si tiež vysvetlime, že táto vlastnosť je v prevahе, pretože sa vyselektovala, a treba ju pokladať za jeden z vážnych znakov druhu *Saccharomyces carlsbergensis Hansen*. To bol dôvod, prečo sme pri typizovaní kmeňového materiálu u tohto druhu posudzovali tiež vločkovanie skúmaných kmeňov.

Materiál a metódy

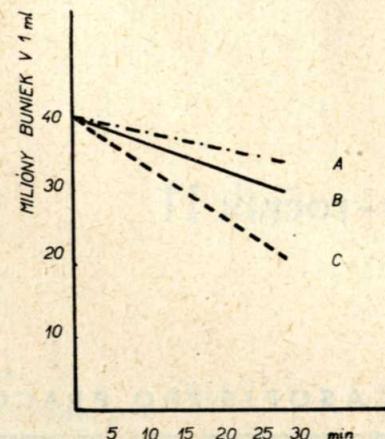
Kmene kvasiniek. Použili sme kmene z našej zbierky, ktorých pôvod a označenie kmeňa je v Katalogu „Čs. zbierky mikroorganizmov“ [33]. Kmene boli už pred tým hodnotené biochemicky, morfologickej a sérologicky [30, 31, 32]. Na počnanie sme použili kmene *Sacch. cerevisiae*, 21-4-17, *Sacch. ciastaticus*, 21-45-1, *Sacch. cartilaginosus*, 21-14-1 a *Sacch. willianus*, 21-15-2.

Stanovenie sedimentačnej schopnosti. Jednotlivé kmene sme očkovali do 50 ml svetlej mladiny o 10 % váh. extraktu a inkubovali pri teplote 5 °C až do ukončenia hlavného kvasenia, po dobu 6 dní. Potom sme kvasnú tekutinu zliali, bunky vyprali 3% roztokom CaCl₂, upraveným raz na pH 3,5 kyselinou citrónovou, a raz na pH 5. V týchto roztokoch sme bunky hned suspendovali, suspenziu vliali do kvety Langeho kolorimetra a stanovili počiatocnú absorpciu svetla. Meranie sme prevádzali v 5minutových intervaloch po dobu 30 minút. K stanoveniu počtu usadených buniek sme zkonštruovali prie-

Obr. 1. Priebeh sedimentacie, ktorý ukazuje zlom v prvých 5 minútach sledovania pri pH 3,5

A — najmenšia sedimentačná rýchlosť; B — stredná; C najväčšia

Obr. 2. Priebeh pravidelnej sedimentacie

A — najmenšia sedimentačná rýchlosť; B — stredná; C najväčšia mernú kalibračnú krivku z troch kriviek získaných stanovením percenta absorpcie svetla v rôzne hustých suspensiach buniek kmeňa malobunkového, 48-19, stredne veľkého, 48-63 a veľkobunkového, 48-54.

Výsledky

Uvedenou metódou sme preskúšali sedimentačnú rýchlosť najprv u typických kmeňov druhu *Sacch. carlsbergensis Hansen* (tabuľka 1).

Ukázalo sa, že medzi skúmanými kmeňmi sú dva typy sedimentácie:

1. Kmene, ktoré sme označili ako zlomové (F), sedimentujú rýchle počas prvých 5 minút (obr. 1) a počom už len pozvoľna. Sedimentačná krivka nie je priamočiará, ale lomená.

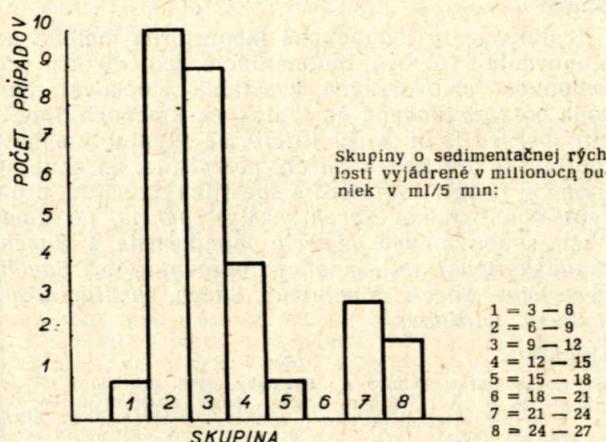
2. Kmene, ktoré sme označili ako prachové (f), sedimentujú rovnakou rýchlosťou po dobu 30 minút

Tabuľka 1

Prehľad vytriedených kmeňov druhu *Sacch. carlsbergensis Hansen*

Dĺžko-šírkový pomer	1,2 až 1,3 podlhovasté	1,1 až 1,2 stredne oválne	1,0 až 1,1 gufaté
1. Kmene s malými bunkami		48-26*	48-19* 48-20* 48-15 48-34*
2. Kmene s priemernými bunkami	48-30 48-22* 48-10* 48-9 48-6* 48-33* 48-3	48-21 48-12 48-13 48-63 48-23* 48-49* 48-53 48-21* 48-35* 48-4* 48-18* 48-47 48-61* 48-31	48-8 48-37 48-38* 48-16*
3. Kmene s veľkými bunkami	48-36* 48-57 48-52* 48-7* 48-1* 48-45* 48-32*	48-55* 48-17* 48-30* 48-50* 48-59 48-48* 48-54*	

* Kmene zlomové, ostatné sú kmene prachové

Obr. 3. Prehľad početného zastúpenia výskytu zlomovej sedimentácie

(obr. 2) a preto ich sedimentačný priebeh je priamočary.

Zo všetkých skúmaných kmeňov, vytriedených ako *Sacch. carlsbergensis Hansen* je 74,4 % kmeňov zlomových. Vzhľadom k morfotypizácii (tabuľka 1) je percentné zastúpenie v jednotlivých morfológických skupinách nerovnaké (avšak ani počet kmeňov, ktoré máme k dispozícii nie je rovnaký):

Tabuľka 2

Percentuálne zastúpenie zlomových kmeňov v jednotlivých morfotypoch *Sacch. carlsbergensis Hansen*

	% zlomových kmeňov	% prachových kmeňov
1. Kmene s malými bunkami	80	20
2. Kmene so strednými bunkami	56	44
3. Kmene s veľkými bunkami	84	16

U 30 skúmaných kmeňov, ktoré tvorili zlom v sedimentačnej krvke, sme hodnotili tak túto 5-minutovú sedimentáciu ako aj celkovú sedimentáciu po 30 minutách. Obr. 3 a obr. 4 ukazujú početné zastúpenie jednotlivých sedimentačných rýchlosť v dobe 5 a 30 minút pri pH 3,5. Rozdiel v sedimentačnej rýchlosti je závislý za daných podmienok od pH prostredia. U väčšiny kmeňov nastáva zlom v sedimentácii len pri pH 3,5, zatiaľčo pri pH 5 je priebeh pravidelný tak, ako u prachových typov. Len niekoľko kmeňov, 48-19 z malobunkových 48-52, 48-7, 48-32 z veľbunkových a 48-6, 48-22, 48-38, 48-49 a 48-4, javia tiež zlomový priebeh sedimentácie aj pri pH 5.

Celková priemerná sedimentačná rýchlosť sa dá u zlomových kmeňov vyjadriť hodnotou 15 300 000 buniek, ktoré sa v 1 ml usadia za dobu 30 minút v 3% roztoku CaCl_2 o pH 3,5. Primerná zlomová rýchlosť sedimentácie týchto kmeňov je vyjadrená hodnotou 12 600 000 buniek v 1 ml, ktoré sa usadia za dobu 5 minút v 3% roztoku CaCl_2 o pH 3,5 za uvedených podmienok pokusu.

Priemerná sedimentačná rýchlosť zlomových kvasinek pri pH 5 bola oveľa nižšia a činila 7 200 000 buniek/ml, usadených za dobu 30 minút. Z toho len

9 hore uvedených kmeňov malo priebeh lomený a priemerná hodnota tohto zlomu bola 8 770 000 buniek/ml, usadených za dobu 5 minút.

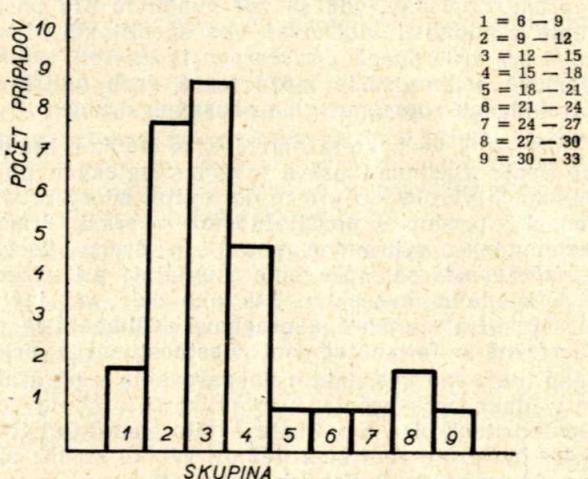
Zaujímavé, že takmer polovina priemerných kmeňov *Sacch. carlsbergensis* mala pravidelný priebeh sedimentácie. Medzi nimi boli aj kmene, ktoré sú rátané k osvedčeným produkčným kmeňom, ako napr. 48-63 alebo 48-37, podobne ako u veľbunkových kmeňov osvedčený kmeň 48-1. Tieto kmene sa v praxi vyznačujú vlastnosťou rýchle prichádzajúcim kvaseniu a stredne alebo hlbšie kvasit. Priemerná celková sedimentačná rýchlosť týchto kmeňov bola 10 200 000 buniek/ml, usadených za dobu 30 minút v 3% roztoku CaCl_2 pri pH 3,5. Spodná hranica bola 6 000 000 buniek/ml za 30 minút p. i. týchto podmienkach. Túto hranicu sme zvolačili súčasne za hranicu medzi sedimentujúcimi a nesedimentujúcimi kmeňmi. Pri pH 5 sa tieto kmene javili ako nesedimentujúce s rýchlosťou 3 300 000 buniek/ml, usadených za dobu 30 minút.

Pri prevádzaní biochemickej typizácie celej skupiny kmeňov, vedených v našej zbierke ako pivovarské kvasinky, sme vytriedili skupinu s vlastnosťami *Sacch. cerevisiae*. Bolo to 13 kmeňov (48-11, 48-27, 48-62, 48-40, 48-43, 48-51, 48-44, 48-28, 48-24, 48-29, 48-14, 48-42, 48-56), ktoré boli schopní kvasi-rafinózu len do $\frac{1}{3}$, zanechávajúce na chromatograme prekvaseného roztoku rafinózy škvru melibiozy. Medzi týmito kmeňmi boli rôzne vrchné kvasinky, anglický produkčný kmeň *Sacch. cerevisiae* a kmene, ktoré sporulujú. Ukázalo sa, že všetky tieto kmene majú pri sedimentácii pravidelný priebeh a pritom niektoré, ako napr. 48-11, 48-27, 48-62 (malobunkové), 48-29, 48-42 a 48-56 boli už pod zvolenou hranicou sedimentácie. Celková priemerná sedimentačná rýchlosť celej prechodnej skupiny ku druhu *Sacch. cerevisiae* bola 8 600 000 buniek/ml, usadených za 30 minút pri pH 3,5. Pri pH 5 bola len 3 200 000 buniek/ml usadených za 30 min.

Pri sérotypizácii sme vytriedili kmene, ktoré nereakovali pozitívne s antisérom 48-63 ako špecifickým pre druh *Sacch. carlsbergensis Hansen*. Boli to kmene určené ako *Sacch. monacensis Hansen*, *Sacch. mandshuricus Saito*, ale tiež niekoľko typických *Sacch. carlsbergensis*, ako 48-12, 48-52, 48-53.

Obr. 4. Prehľad početného zastúpenia výskytu celkovej sedimentácie

Skupiny o sedimentačnej rýchlosťi vyjádrené v miliónoch buniek v ml/30 min:

a 48-77. Z nich jedine kmeň 48-52 javil zlomový typ sedimentácie.

Porovnávacie kmene *Sacch. cerevisiae*, 21-4-17, *Sacch. carlagonosus*, 21-14-1 a *Sacch. willianus*, 21-15-2, nesedimentovali lebo rýchlosť usadzovania ich buniek bola pod námi stanovenou hranicou tak pri pH 3,5 ako pri pH 5. Jedine *Sacch. diastaticus* Andrews et Guilliland javil prachovú sedimentačnú schopnosť pri pH 3,5 s rýchlosťou 8 000 000 buniek na ml usadených za dobu 30 min. Touto hodnotou sa radil do skupiny medzi *Sacch. carlsbergensis* a *Sacch. cerevisiae* (13 spomenutých kmeňov).

Diskusia

Námi vytriedené kmene spodných pivovarských kvasiniek (tabuľka 1) predstavujú populáciu druhu *Sacch. carlsbergensis Hansen in sensu stricto*. Ako také musia odpovedať vlastnostiam a znakmi špecifike daného druhu. Doterajšie identifikačné znaky a na nich založené určovacie kľúče sú tak strohé, že nevystihujú dobre odlišnosť charakteristík všetkých doteraz popísaných druhov. Sú totiž založené na typových kultúrach ako nomenklatorických typoch a preto neobsiahnu celú variabilitu populácií veľkých druhov. To je dôvod, prečo sa snažíme dnes vychádzat na miesto z typových kultúr, dlhý čas vedených v zbierkach, prevádzka typizácie vo zmysle štatistikom u veľkých súborov kmeňov. Ukáže sa, že premenlivosť kmeňov je tak veľká, že často prechody medzi jednotlivými druhmi splývajú. Preto sa hľadajú nové vlastnosti a nové znaky, ktoré by prehľbovali naše znalosti o charakteristike druhov. Ak zaujmeme k taxonómii hľadisko fylogenetické, musíme hľadať znaky v ekologickej faktoroch, ktoré v histórii druhu formulovali jeho špecifiku.

Potreba druh *Sacch. carlsbergensis Hansen* sa vytvorila za podmienok kvasnej výroby, je technologický postup pri spodnom kvasení piva práve tým ekologickým činiteľom. Preto si všímame práve takých vplyvov pri výrobnom postupe, ktoré mohli mať význam pri selekcii znakov, ktoré by druh *Sacch. carlsbergensis* odlišili od fylogeneticky najbližších druhov, akými sú *Sacch. cerevisiae* (Rees) Meyen a *Sacch. uvarum* Beijerinck. Také znaky môžeme vidieť napr. vo využívaní maltotriózy, v aerobnosti a anaerobízo, v stupni ploidity, v morfológií, v kultivačnej teplote, v tolerancii k etanolu, v osmofilnosti atď. Ako ukazuje laboratórny test stanovovania sedimentačnej rýchlosťi, ako je v predu popísaný, zdá sa byť vhodným pre posúdenie schopnosti vločkovať ako špecifickej vlastnosti pre druh *Sacch. carlsbergensis Hansen*. Najmä zlomová sedimentácia môže tento druh odlišovať od obidvoch spomenutých príbuzných druhov.

Tým, že k vedecko-taxonomickým štúdiám hľadáme vznik vlastností práve v technologických podmienkach výroby, splýva tu do určitej miery prísne vedecký prístup s použiteľnosťou v praxi. Prísne taxonomicky vyhnanené populácie druhu *Sacch. carlsbergensis* sa môžu potom uplatniť pri výrobe piva spodným kvasením. Tak ako celý rad iných vlastností, aj zlomová a prachová sedimentácia sú súvztažné s fermentačnými vlastnosťami v priebehu hlavného kvasenia a dokvasovania a odrážajú sa v hĺbke prekvásenia, v trvanlivosti, v chuťových vlastnosťach piva a p. Znalosť tejto charakteristiky môže byť preto vodítkom tiež pri výbere kmeňa pre prevádzku podľa žiadanych vlastností.

Súhrn

Uvádzajú sa tu jednoduchá laboratórna metóda na stanovenie rýchlosťi sedimentácie, ako dôkazu pre schopnosť pivovarských kvasiniek vločkovať. Metóda bola aplikovaná na typických kmeňoch *Sacch. carlsbergensis in sensu stricto*, na skupine kmeňov, tvoriacich prechod k *Sacch. cerevisiae*, na skupine kmeňov neaglutinujúcich s špecifickým sérom proti typickému kmeňu *Sacch. carlsbergensis*, na kmeňoch synónymnych (*Sacch. monacensis* a *Sacch. mandshuricus*) a na kmeňoch porovnávacích *Sacch. cerevisiae*, *Sacch. diastaticus*, *Sacch. carlagonosus* a *Sacch. willianus*.

Literatúra

- [1] Kocková-Kratochvílová A.: Kvasinky. SVTL Bratislava 1957.
- [2] Curtis N. S., Wenham Sheila: Some observation on the declining alternative power brewery yeast. J. Inst. Brew. **64**, 421 (1958).
- [3] Gilliland R. B.: Flocculation of Brewing yeast. Brewer's Guild J. **41**, 248 (1955).
- [4] Kocková-Kratochvílová A.: Problematika kvasičných kultur v pivovarskom príemyslu. Kvasný príemysl **7**, 11 (1961).
- [5] Kodo S.: Studies on yeast flocculation. Yeast flocculating agent obtained from spent grains by acid hydrolysis. Rep. Res. Lab. Kirin. Brewery Co. Yokohama 1958, 47, 1. agric. chem. Soc. Japan **27**, 75 (1953). Ref. J. Inst. Brew. **65**, 516 (1959).
- [6] Kudo S.: Flocculation of brewery yeast. Brauerei Wissenschaft. Beilage **7**, 87 (1954). Ref. J. Inst. Brew. **61**, 256 (1955).
- [7] Eddy A. A.: Mechanisms of yeast flocculation. Proc. Eur. Brew. Conv. Baden-Baden 65, 1955.
- [8] Eddy A. A.: Role of humic acid in the flocculation of yeast. J. Inst. Brew. **62**, 320 (1958).
- [9] Kijima M.: Comparative biochemical studies on alcoholic fermentation with special reference to flocculation phenomena in yeast cells. I. Inhibition of yeast fermentation by uranyl ions. Rep. Res. Lab. Kirin brewery Co. Yokohama 1959, 55. J. biochem., Tokyo **46**, 813 (1959). Ref. J. Inst. brew. **67**, 77 (1961).
- [10] Eddy A. A., Rudin A. D.: Comparison entre les caractéristiques électrophoretique et de la flocculation de différentes souches de Saccharomyces. J. Inst. Brew. **64**, 139 (1958). Ref. Rev. des ferment. et des aliments. ind. **13**, 90 (1958).
- [11] Eddy A. A.: Die allgemeine Rolle der Flockungsmittel und die besonderen Eigenarten einer durch Alkohol geflockten Hefe. J. Inst. Brew. **61**, 318 (1955). Ref. C. 1957, 12914 (122).
- [12] Eddy A. A., Rudin A. D.: The structure of the yeast cell wall. I. Identification of charged groups at the surface. Proc. Soc. Roy. B **148**, 419 (1958).
- [13] Rudin A. D.: Finings. II. Dependence of the fining behaviour of yeast on surface charge. J. Inst. Brew. **64**, 392 (1958).
- [14] Dirks J., Beumer J., Beumer-Jochmans M. P.: Étude de la flocculation spontanée des formes R de certains Enterobacteriacées. Biochem. biophys. acta **27**, 442 (1958).
- [15] Eddy A. A.: Nature complexe du processus de flocculation des souches hautes et basses des Saccharomyces. J. Inst. Brew. **64**, 143 (1958). Ref. Rev. ferment. et aliment. ind. **13**, 90 (1958).
- [16] Kocková-Kratochvílová A.: Metódy pre stanovenie aglutinačnej schopnosti technických mikroorganizmov. Chemické zvesti **57** (1951).
- [17] Kaluňák M.: Flokulacia i sorbcia drožej na sredach nepišcevgo syrja. Mikrobiológia **31**, 720 (1962).
- [18] Masschelein C., Devreux: Flocculence et structure of the cell wall of yeast. Proc. Eur. Brew. Conv. Copenhagen 1957: 194.
- [19] Masschelein C., Ramon-Jeunehomme C.: Behaviour of flocculant and powdery yeast during fermentation and their influence on beer composition. Petit J. Brasseur **68**, 595 (1980). Ref. J. Inst. Brew. **67**, 76 (1981).
- [20] Eddy A. A.: Flocculation characteristic of yeast. I. Comparative survey of various strains of Saccharomyces cerevisiae. J. Inst. brew. **61**, 307 (1955).
- [21] Eddy A. A.: Zuckerarten als Dispersionsmittel. J. Inst. Brew. **61**, 313 (1955). Ref. C 1957, S 5124 (8Z).
- [22] Eddy A. A., Rudin A. D.: Part of the yeast surface apparently involved in flocculation. J. Inst. Brew. **64**, 19 (1958).
- [23] V. E. Chester: Endogenous Metabolism of freshly harvested cells of a brewer's yeast. Nature **183**, 902 (1958).
- [24] Chester E. V.: Effect of Oxygen on Endogenous metabolism of a respiratory-deficient brewer's yeast. Nature **184**, 1956 (1959).
- [25] Jeffrey J.: Brewery yeast propagation with special reference to flocculation in its relationship to alternation. J. Inst. Brew. **62**, 309 (1956).
- [26] Ches'er V. E.: A study of changes in flocculence in a simple cell culture of strain of *Saccharomyces cerevisiae*. Proc. Roy. Soc. B **157**, 223 (1963).
- [27] Amaha M., Takeuchi M.: Temperature dependence of vitamin requirements of some brewery yeast. J. Inst. Brew. **67**, 339 (1961).
- [28] Dunwell J. L., Ahmad F., Rose A. H.: Changes in the polysaccharide composition of yeast resulting from biotin deficiency. Biochem. biophys. acta **51**, 604 (1961).
- [29] Kocková-Kratochvílová A.: Die Typisierung untergäriger Bräuereihefe. Brauwissenschaft **15**, 390 (1962).

- [30] Šandula J., Kocková-Kratochvílová A., Zámečníková M.: Serologische Studie über Kulturhefen. Brauwissenschaft 17, 130 (1964).
- [31] Kocková-Kratochvílová A., Šandula J.: Sérologická metóda

pro důkaz kulturních a divokých kvasinek. Kvasný průmysl 9, 181 (1963).
[32] Catalogue of cultures. Čs. sbírka mikroorganismů. Brno 1964.

Došlo do redakce 25. 9. 1964

ФЛОККУЛЯЦИЯ ПИВОВАРЕННЫХ ДРОЖЖЕЙ

В статье рассматривается весьма несложный лабораторный метод определения скорости седиментации пивоваренных дрожжей. Показатель, характеризующий скорость флоккуляции низовых пивоваренных дрожжей имеет важное значение не только в области таксономии, но также при практическом выборе штаммов для производственных целей. Предлагаемый метод проверялся на типичных штаммах *Sacch. carlsbergensis*, на штаммах представляющих переходную ступень к *Sacch. cerevisiae*, на штаммах не агглютинирующих после прибавки специфической сыворотки применяемой для дрожжей *Sacch. carlsbergensis*, а кроме того на некоторых штаммах контрольных.

FLOCKUNG DER BIERHEFE

Es wird eine einfache Labormethode zur Bestimmung der Sedimentationsgeschwindigkeit der Bierhefen beschrieben. Bei untergärigen Bierhefen eignet sich diese Methode nicht nur zu taxonometrischen Studien, sondern auch zur Selektion der Betriebsstämme. Als Versuchsmaterial zur Erprobung der neuen Methode wurden Stämme der *Sacch. carlsbergensis*, Hefestämme, die den Übergang zu *Sacch. cerevisiae* bilden, einige synonyme und Vergleichsstämme benutzt.

FLOCCULATION OF BREWING YEAST

The article deals with a simple, laboratory method which has been developed for determining the speed of yeast sedimentation. With bottom brewing yeast the sedimentation rate is one of the factors important for taxonomy studies being at the same time useful at selecting strains for breweries. The reliability of the presented method has been verified on typical strains of *Sacch. carlsbergensis*, on strains forming an intermediate step to *Sacch. cerevisiae*, on strains failing to agglutinate after addition of specific serum used for *Sacch. carlsbergensis*, and finally on some synonymus and comparison strains.